

שפתותי דא לדא נקשן מחמת פחד הפגישה, וכשנכנסתי, הקבלת פנים שלו הי' עם "השמיכל", והפחד כדונג נמס, והרגשתי שקנה אותי במראה פניו השוחקת, ושייך זה

למה שפירש המאור עינים הפסוק אז ימלא שחוק פיננו, כשהאדם בבחי' אז שאלופו של עולם בתוך ז' המדות מותר לשחוק, ולשחוק כזה אמרתי מהולל.

סימן ה

פרשת ויצא (א) - הילוך לנישואין

א [באור החיים הק' מפרש הפסוק וילך חרנה דחרנה הוא שהלך ממקומו להקביל פני יעקב, ובסוף הסדרה (ל, כג) על הפסוק דרך שבעת ימים כתב האור החיים הק' יש לחקור למה נשתנה יעקב בהליכה זו שלא קפצה לו הארץ כמשפט לאוהבי שמו ומצינו שאפילו לאליעזר עבד אביו קפצה לו הארץ (מלכותא נסתרין נה) עכ"ל. ואפשר דיש כוונה מיוחדת במה שנזכר קפיצת הארץ בשני האנשים שהלכו למצוא בת זוג דקפיצת הארץ הוא סימן שיכבוש הארציות המעכבו מלישא אשה באופן הראוי בכוונה לשם שמים [וכן נזכר שם בסנהדרין שלשה קפצה להם הארץ האחד הוא אבישי בן צרויה שהלך לכבוש שונאו של דוד כדאיתא שם בגמ'], ולשון רש"י במס' חולין (כז:) קפצה לשון לא תקפוץ את ירך נתקצרה ונתקמצה לו עכ"ל, ונראה דרש"י בא לרמוז דהענין של קפיצת הארץ דהארציות נכבש כמו מי שכובש הממון שלו בתוך ידו ואין רוצה ליתנו לעני.

ומובן דבר זה עפ"י מה שכתב בספר אוהב ישראל בליקוטים (דף ק"ד) ד"ה ואבוא היום אל העין ופרש"י מכאן שקפצה לו הארץ וז"ל דאיתא בספרי קבלה שהשם של קפיצת הארץ הוא א'ה'ו'ה' והוא ר"ת א'ת

ה'שמים ו'את ה'ארץ והר"ת של ו'אבוא היום אל ה'עין הוא ג"כ שם הנ"ל, אך השם של קפיצת הדרך הוא ביושר וכו' וכאן הוא להיפך מכאן מוכיח רש"י שקפץ הארץ ולא הוא קפץ עכ"ד. ונראה מדבריו שיש ב' דרכים בזה, הא' האדם עולה למעלה וממילא בא למקום חפצו כמו עוף שפורח שם, או האדם עומד במקומו והארץ נכבש תחתיו, וכשבא למצוא בת זוג צריך לכבוש הארציות כדי שיהא מוכן לו הארציות בלי מפריע בכוונתו לשמים.

ב [ובדרך הילוכו לחרן נתעכב בבית מדרשו של שם ועבר י"ד שנים ללמוד תורה, וצריך ביאור מהו החשבון של י"ד שנים בדוקא. ואפשר דהיה כאן ענין של כבישת ארציות שלו בפרטיות כעין י"ד שנים שבני ישראל עסקו בכבישת ארץ ישראל כמבואר במס' ערכין (יג.) דיש חשבון על שבע שכבשו, ועל שבע שחלקו אין הכרח רק מדשבע שנים כבשו מסתמה נמי שבע חלקו ג"כ, והג"ר אברהם חיים ברים זצ"ל אמר בשם הגאון מבריסק זצ"ל דמגמ' זו ראיי' דאין אנו מבינים דברי חז"ל בעומק כוונתם, דמה הכרח הוא מדשבע שנים כבשו שגם החלוקה הי' במשך שבע שנים, ובשם גדולי